

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 1 τῆς 24ης Ἀπριλίου 1832
περὶ φορολογίας καὶ ἐκμισθώσεως τῶν ἐθνικῶν προσόδων¹

Ψήφισμα Α'. Ἀρ. 7

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦσα τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἐθνικῶν προσόδων τοῦ παρόντος ἔτους ἄνευ περισσοτέρας ἀναβολῆς·

Ὁδηγουμένη ἀφ' ὅσα ἡ Γερουσία ἐγνωμοδότησεν ἤδη περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν προσόδων·

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀρ. 11 Ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματείας·

Λαβοῦσα καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας·

Ψηφίζει

Α'. Ἀφ' ὅλα ἐν γένει τὰ προϊόντα τῆς γῆς, τῆς μὲν ἰδιοκτῆτου θέλει λαμβάνεσθαι ἐν εἰς τὰ δέκα, τῆς δὲ ἐθνικῆς, ἐπειδὴ ἡ μετακόμισις ἐπιφορτίζεται εἰς τοὺς πολίτας, θέλουν λαμβάνεσθαι δύο καὶ ἥμισυ εἰς τὰ δέκα, ἀλλ' εἰς καρπούς.

Β'. Αἱ ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς προερχόμεναι ἐθνικαὶ πρόσοδοι ἐνοικιάζονται δι' ἓνα ὁλόκληρον, τὸν παρόντα χρόνον, ὅστις ἄρχεται ἀπὸ α' Μαρτίου 1832 ἔτους ἕως τέλους Φεβρουαρίου τοῦ 1833 ἔτους, ἢ ἐπὶ δημοπρασίας εἰς τὸν προσφέροντα τὴν ἀνωτέραν τιμὴν, ἢ διὰ παραχωρήσεως εἰς τὰς κοινότητας, μὲ συμφωνίας ὠφελίμους πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον ἢ μὴ ἀπολειπομένας πολὺ ἀπὸ τὴν ποσότητα τῆς περυσινῆς ἐνοικιάσεως, ἀλλὰ πάντοτε θέλει λαμβάνεσθαι ἀξιόχρεως ἐγγυητής· μόνον δὲ τῶν προσόδων τῶν λεῖμονοδένδρων ἢ ἐνοικίσεις ἄρχεται ἀπὸ 21 Μαρτίου 1832 ἕως 20 Μαρτίου 1833.

1. Ἐφ. «Ἐθνικὴ Ἐφημερίς», φ. 9 (18 Μαΐου 1832), σελ. 53-55.

Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ὡς ἄνω ψηφίσματος ἐξεδόθη τὸ ἀκόλουθον διάταγμα περὶ ἐκμισθώσεως τῶν προσόδων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους κατὰ τὸ 1832:

Ἀρ. 10

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦσα ὅτι διὰ τὴν προσέγγισιν τῆς ὥρας τοῦ θέρους τῶν πρωίμων δημητριακῶν καρπῶν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιταχυνθῇ εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους ἡ ἐνοικίασις τῶν προσόδων·

Ἐπιθυμοῦσα νὰ συμβιβάσῃ τὴν ἀνάγκην ταύτην καὶ τὰς μεγάλας χρεῖας τοῦ Ταμείου μὲ τὸ

Γ'. Οί ἐνοικιασται θέλουν συνάξει εἰς καρποὺς τὰς προσόδους ἐφέτος μόνον, ὥς ἀκολουθῶς:

1. Ἐκ τῶν δημητριακῶν καρπῶν, οἶον σίτου, κριθῆς, σμιγαδίου, ἀραβοσίτου, καλαμποκίου, σίκαλης, βρίζης, κεχρίου, βρώμης, ταρίου, καναβουρίου καὶ λοιπῶν ὁμοίων καρπῶν τῶν ἀναγομένων εἰς αὐτὴν τὴν κλάσιν, τῶν μὲν φυομένων εἰς γῆν ιδιόκτητον ἓν εἰς τὰ δέκα, τῶν δὲ φυομένων εἰς γῆν ἐθνικὴν δύο καὶ ἥμισυ εἰς τὰ δέκα.

2. Ἐκ τῶν ὀσπρίων ἓν γένει, ἀκόμη τῶν ὀρυζίων, τοῦ σησαμίου, τοῦ γλυκανίσσου καὶ κυμίνου καὶ λοιπῶν ὁμοίων τῶν ἀναγομένων εἰς αὐτὴν τὴν κλάσιν, τῶν μὲν φυομένων εἰς γῆν ιδιόκτητον ἓν εἰς τὰ δέκα, τῶν δὲ φυομένων εἰς γῆν ἐθνικὴν δύο καὶ ἥμισυ εἰς τὰ δέκα.

3. Ἐκ τοῦ βαμβακίου, τοῦ λιναρίου καὶ τοῦ καπνοῦ, τῶν μὲν φυομένων εἰς γῆν ιδιόκτητον ἓν εἰς τὰ δέκα, τῶν δὲ φυομένων εἰς γῆν ἐθνικὴν δύο καὶ ἥμισυ εἰς τὰ δέκα.

4. Ἐκ τῶν ἐλαιοδένδρων, εἰς καρπὸν ἐλαιῶν, τῆς κορινθιακῆς σταφίδος, τῆς μαύρης σταφίδος, τῶν βελανιδίων, τῶν ἀμυγδάλων, τῶν καρύων, λεπτοκαρύων, κασάνων, ξυλοκερατίων, κουκουναρίων, τῶν φυομένων εἰς γῆν ιδιόκτητον ἓν εἰς τὰ δέκα.

5. Ἐκ τῶν κρομμύων, κροκαρίων καὶ σκόρδων, τῶν μὲν φυομένων εἰς γῆν ιδιόκτητον (ὄχι εἰς κήπους) ἓν εἰς τὰ δέκα, τῶν δὲ φυομένων εἰς γῆν ἐθνικὴν (ὄχι εἰς κήπους) δύο καὶ ἥμισυ εἰς τὰ δέκα.

6. Ἐκ τῶν μελισσίων εἰς χρήματα δέκα λεπτὰ τὸ κοφίνι καὶ ἐκ τοῦ ριζαρίου τοῦ ἡμέρου ὁμοίως ὀκτὼ λεπτὰ τὴν ὁκάν.

7. Ἐκ τῶν λεϊμονίων, πορτοκαλίων, νεραντζίων, κίτρων, ροδίων, μήλων, ἀπιδίων, κυδωνίων καὶ λοιπῶν ὁμοίων ὀπωρικῶν ἓν εἰς τὰ δέκα, ἢ εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς ἐπιτοπίως ἢ εἰς καρπὸν.

8. Ἐκ τῆς ρητίνης καὶ κατραμίου ἓν εἰς τὰ δέκα.

συμφέρον τῶν κοινοτήτων, αἱ ὁποῖαι ἐνδέχεται νὰ θέλωσι νὰ ἐνοικιάσωσι διὰ λογαριασμόν των τὰς προσόδους, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν διὰ νὰ πέμψωσιν ἐπιτροπὰς των ἐνταῦθα·

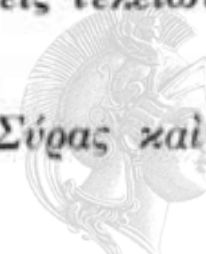
Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀρ. 7 προεκδοθὲν Ψήφισμα καὶ τὴν ὑπ' ἀρ. 365 Ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματέως·

Λαβοῦσα καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας·

Διατάττει

Α'. Αἱ πρόσοδοι ὅλων τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους θέλουν ἐκτεθῇ εἰς τελειωτικὴν δημοπρασίαν καὶ ἐνοικιασθῇ διὰ τὸ παρὸν ἔτος εἰς τὴν νῆσον Σύρα.

Β'. Μία τετραμελὴς ἐπιτροπή, συγκειμένη παρὰ τοῦ Ἐκτάκτου Διοικητοῦ Σύρας καὶ Μυ-

9. Ἐκ τοῦ κρασίον ὀκτὼ εἰς τὰ ἑκατὸν εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ μούστου ἐπιτοπίως, ἢ δὲ καταμέτρησις θέλει γίνεσθαι ὅταν ἐξάγεται ἀπὸ τὸν ληνόν.

10. Εἰς πᾶσαν περίστασιν ἢ ἐκτίμησις θέλει γίνεσθαι ἀπὸ δύο ἐκτιμητᾶς, τοῦ μὲν διοριζομένου παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, τοῦ δὲ παρὰ τῶν ἰδιοκτημόνων· ἂν δὲ δὲν συμφωνήσουν οἱ ἐκτιμηταὶ οὗτοι, θέλει διορίζεσθαι καὶ τρίτος παρὰ τοῦ διοικητοῦ· εἰς ἔλλειψιν δὲ τοῦ διοικητοῦ ἢ τοποτηρητοῦ, παρὰ τῆς δημογεροντίας.

11. Ἐκ τῶν σταφυλίων, πωλουμένων νωπῶν, ἐν λεπτὸν τὴν ὀκάν.

12. Ἐκ τῶν σύκων, τῶν μὲν ξηρανομένων, εἴτε εἰς ἀρμαθίας ἢ μή, ἐν εἰς τὰ δέκα, τῶν δὲ πωλουμένων νωπῶν ἐν λεπτὸν τὴν ὀκάν.

13. Ἐκ τῶν κήπων θέλει εἰσπράττεσθαι φόρος εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος 8 εἰς τὰ %· χαρίζεται δὲ εἰς ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἢ φορολογία ἡμίσεος στρέμματος διὰ τὰ λαχανικὰ καὶ ὀπωρικὰ τῆς οἰκίας του μόνον, χωρὶς νὰ δύναται οὗτος νὰ πωλῇ ἐξ αὐτῶν. Ἐκ δὲ τῶν μποστάνων τῶν μὲν σπειρομένων εἰς γῆν ἰδιόκτητον δέκα εἰς τὰ % κατ' ἐκτίμησιν· τῶν δὲ σπειρομένων εἰς γῆν ἐθνικὴν εἰκοσιπέντε εἰς τὰ ἑκατὸν, ὁμοίως κατ' ἐκτίμησιν.

14. Ἐκ τῶν συκαμινῶν καὶ μουριῶν, τῶν μὲν ἰδιοκτητῶν ἐν εἰς τὰ δέκα εἰς κονκούλι, τῶν δὲ ἐθνικῶν τέσσαρα εἰς τὰ δέκα ὁμοίως εἰς κονκούλι· ἢ δὲ ἀπόδοσις τοῦ φόρου θέλει γίνεσθαι εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ τόπου ὅπου γίνεσθαι τὸ κονκούλι.

Δ'. Ὁ φορολογούμενος χρεωστεῖ νὰ μετακομίζῃ τὸν ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς γῆς ἀνήκοντα εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν φόρον του, τὰ τριτοδέκατα δηλαδή, ἀνεξαιρέτως πρῶιμά τε καὶ ὄψιμα, μὲ τὰ ἰδιά του ζῶα ἕως πέντε ὥρῶν διάστημα ἀμισθί, καὶ τὸν ἀπὸ ἰδιόκτητον <γῆν> ἕως τριῶν ὥρῶν διάστημα, ἐὰν δὲν μεσολαβοῦν ἀγοραὶ ἢ ἀποθῆκαι τοῦ ἐνοικιαστοῦ πρὸ αὐτοῦ τοῦ διαστήματος, ὅτε δὲν ἐμπορεῖ ν' ἀπαιτῇ ὁ ἐνοικιαστὴς τὴν συμπλήρωσιν τῶν πέντε ἢ τριῶν ὥρῶν· ἐκεῖθεν δὲ ἕως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας ἢ εἰς τὴν πλησιεστέραν ἀγορὰν εἶναι μὲν ὑπόχρεως νὰ μεταφέρῃ τὸν φόρον τοῦ ἐνοικιαστοῦ μὲ τὰ ἰδιά του ζῶα, ἀλλὰ θέλει πληρώνεσθαι πρὸς δέκα λεπτὰ τὴν ὥραν δι' ἕκαστον κοιλόν.

Ε'. Ἀφ' ὅλα τὰ λεγόμενα ἐθνικοῖδιόκτητα κτήματα, τὰ ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς

κόνου καὶ τῶν κυρίων Χρ. Βλάση, Συμβούλου τῆς Οἰκονομίας, Θ. Ξένου καὶ Γ. Μελά, διορίζεται ἐπὶ τῆς ἐνοικιάσεως ταύτης.

Γ'. Ἡ ἐνοικίασις θέλει γενῇ εἴτε διὰ δημοπρασίας εἰς τοὺς προσφέροντας τὴν ἀνωτέραν τιμὴν, εἴτε διὰ παραχωρήσεως εἰς τὰς κοινότητας, ἀλλὰ μὲ συμφωνίας ὠφελίμους εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον καὶ μὴ ἀπολειπομένας ἀπὸ τὴν ποσότητα τῆς περυσινῆς ἐνοικιάσεως.

Δ'. Ἡ ἐπὶ τῶν ἐνοικιάσεων ἐπιτροπὴ θέλει δώσει τὰ ἐνοικιαστήρια ὑπογεγραμμένα ἀπὸ

φυτευμένα πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν θέλουν λαμβάνει οἱ ἐνοικιασταὶ διπλοῦν δεκάτου φόρον.

Γ'. Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν ἐθνικῶν προσόδων θέλουν λαμβάνει ἀπλοῦν δεκάτου φόρον ἀπὸ τοὺς ἐθνικοὺς ἀμπελῶνας, σταφιδαμπελῶνας, ἐλαιῶνας, κήπους, περιβόλια, βαλανίδια καὶ ὅλα τὰ ἐθνικὰ δένδρα, ὅσα κατὰ τὸ ὑπ' ἀρ. 2358 ΙΘ' Ψήφισμα ἐνοικιάσθησαν πολυετῶς κατὰ τὸ ἐνοικιαστήριον ἐγγραφον, καλλιεργούμενα δὲ ἀπὸ πολίτας θέλουν λαμβάνει τριτοδεκάτου φόρον.

Ζ'. Μόνον τὸ τετράγκαθον, πρινοκόκκι, ἄχυρον, ἡ ρόβη καὶ τὰ ἀσταχολόγια δὲν ὑπόκεινται εἰς κανένα ἀποδεκατώσεως φόρον.

Η'. Ἡ ἀποδεκάτωσις πρῶτον θέλει γίνεσθαι ἀπὸ ὅλον τὸν σωρὸν τοῦ ἁλωνίου, καὶ ἔπειτα ὁ ἰδιοκτήτης θέλει πληρώνει ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τὸν θεριστὴν ἢ ἁλωνιστὴν, καθὼς συνεφώνησαν.

Θ'. Οἱ κάτοικοι χρεωστοῦν νὰ δίδουν ἐν σπήτι διὰ νὰ ἀποθέτουν οἱ ἐνοικιασταὶ τοὺς καρπούς, μὲ ἀνάλογον ἐνοίκιον κατ' ἐκτίμησιν διοριζόμενον παρὰ τοῦ διοικητοῦ καὶ τῶν δημογερόντων.

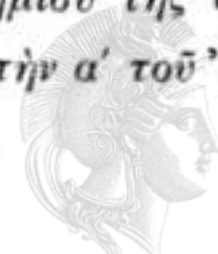
Ι'. Οἱ κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἐνοικιασταὶ θέλουν τριτοδεκατίζει τὰ κτήματα ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐτριτοδεκατίσθησαν κατὰ τὸ 1828 ἔτος· οἱ δὲ κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα θέλουν τριτοδεκατίζει τὰ κτήματα ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐτριτοδεκατίσθησαν κατὰ τὸ 1829 ἔτος· τὰ δὲ ἐθνικὰ κτήματα, ὅσα ἄχρι τοῦδε παρεχωρήθησαν εἰς νεοφωτίστους καὶ Κρητας, θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς ἀπλοῦν δεκάτου φόρον, ὥς καὶ τὰ ἰδιόκτητα.

ΙΑ'. Οἱ διὰ δημοπρασίας ἐνοικιασταὶ θέλουν πληρώνει εἰς τρεῖς δόσεις εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἑλλάδος τὰ ἐκ τοῦ ἐνοικίου χρήματα ἄνευ τινὸς προφάσεως, τὸ μὲν τρίτον εὐθὺς μετὰ τὴν δημοπρασίαν εἰς μεταλλικὰ νομίσματα ἢ κατὰ τὴν συμφωνηθησομένην ὀλιγοήμερον προθεσμίαν δι' ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ, τὸ δὲ ἄλλο τρίτον τὴν α' Ἰουνίου, καὶ τὰ λοιπὰ τὴν α' Σεπτεμβρίου. Διὰ δὲ τοὺς ἐνοικιάσαντας ἤδη ἢ προθεσμία τῆς α' Μαΐου διὰ τὴν β' δόσιν καὶ τῆς α' Αὐγούστου διὰ τὴν γ' εἶναι ὑποχρεωτική. Εἰς τὰς διὰ παραχωρήσεως ἐνοικιάσεις εἰς τὰς κοινότητας αἱ προθεσμίαι τῶν δύο τελευταίων δόσεων ἐμποροῦν νὰ παραταθοῦν κατὰ τὰς γενησομένας συμφωνίας, ἀλλὰ πάντοτε δι' ἀξιοχρέων ἐγγυητῶν.

ΙΒ'. Οἱ διοικηταὶ χρεωστοῦν νὰ ὑπερασπίζονται τὰ δίκαια τῶν ἐνοικιαστῶν

αὐτὴν καὶ ἐσφραγισμένα μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἐκτάκτου Διοικητοῦ Σύρας καὶ Μυκόνου.

Ε'. Οἱ ἐνοικιάζοντες ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσιν ἀμέσως εἰς μετρητὰ τὸ ἥμισυ τῆς ὅλης ποσότητος τοῦ ἐνοικίου, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ θέλουν πληρώνει εἰς δύο δόσεις, τὴν μὲν τὴν α' τοῦ Ἰουνίου, τὴν δὲ τὴν α' Ὀκτωβρίου μηνός, δίδοντες ἀξιοχρέων ἐγγυητὴν.

ὅταν ὦσι σύμφωνα μὲ τὰ ἐψηφισμένα καὶ νὰ ὑποχρεῶσι τοὺς πολίτας ν' ἀποδίδωσιν ἀπροφασίστως τοὺς φόρους των, καθὼς χρεωστοῦν νὰ ὑπερασπίζωνται τὰ δίκαια τῶν πολιτῶν ὅταν οἱ ἐνοικιασταὶ ἀπαιτῶσι παράνομα καὶ ἄδικο.

II'. Ἄν τις τῶν γεωργῶν ἤθελε φωραθῇ συγκομίζων λαθραίως τοὺς καρπούς του διὰ ν' ἀποφύγῃ οὕτω τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ποινὴν τοῦ νὰ πληρώσῃ διὰ τὰ συγκομιζόμενα εἶδη φόρον τριπλάσιον τοῦ ἐπιβαλλομένου ἀπὸ τὸ παρὸν ψήφισμα. Ἐκ τοῦ φόρου τούτου τὸ ἥμισυ θέλει ἐμβαίνει εἰς τὸ Ταμεῖον διὰ τῶν διοικητῶν, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ θέλει τὸ λαμβάνει ὁ ἐνοικιαστής.

ΙΔ'. Οἱ ἐνοικιασταὶ θέλουν εἶσθαι ὑπόχρεοι νὰ παραδώσωσιν εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ὑπηρεσίαν εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου ὅλα των τῆς συνάξεως τὰ κατάστιχα.

ΙΕ'. Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 24 Ἀπριλίου 1832

Ὁ Πρόεδρος
Γ. Κουντουριώτης

〈Τὰ μέλη〉
Δ. Ὑψηλάντης, Ἀ. Ζαῖμης,
Ἰ. Κωλέττης, Κ. Μπότσαρης,
Ἀ. Μεταξᾶς, Δ. Πλαπούτας

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς
Ἀ. Μαυροκορδάτος.

Σ'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεία νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, δίδονσα τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἐνοικιάσεως ἐπιτροπὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 30 Ἀπριλίου 1832

Ὁ Πρόεδρος
Γ. Κουντουριώτης

〈Τὰ μέλη〉
Δ. Ὑψηλάντης, Ἀ. Ζαῖμης,
Ἰ. Κωλέττης, Κ. Μπότσαρης,
Ἀ. Μεταξᾶς, Δ. Πλαπούτας

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς
Ἀ. Μαυροκορδάτος.

Ἐφ. «Ἐθνικὴ Ἐφημερίς» φ. 5 (4 Μαΐου 1832), σελ. 25.

